

Негли ще ти кажамъ како
Тѫгъ да отбиешъ.
Разкажи ми се що знаешь,
Се що мина презъ глава ти
Во животъ ти цѣлый.
Турчинъ изгорилъ ти сърдце,
Или чорбаджія ?
Или чума изморила
Сыновети дщерки ?
Или огань изгорилъ ѹе
Кѫща ти и стокъ ?
Лошо какво стигнало те
Или клетва тежка ?
Не бой ми ся, мила бабо,
Не съмъ зълъ човѣкъ я.
И кажи ми що ти носишъ
Въ отъ козинѫ торбъ ?
Дали сухъ отъ хлѣбъ коркъ
И лѣйкъ за водѣ ? —

Стара баба съ дрѣхлѫ ражъ
Крена бѣлѫ кърпѫ
И избриши свой си образъ,
Очи, клепки, сълзы.
И изздыхна глухо, тежко,
Скърсти обѣ рѣцѣ,
На съ гласъ слабый, жаловитый
Начна да приказва.
Чуйте сега, о дѣвойки,
Бѣлгарчета млады,
Бабинъ приказъ, нейны думы
И душевны тѣги.

III

„Слушай сынко, слушай милый,
Бабины ти рѣчи,
Задомни ги харно, твърдо,